

Je afdeling belicht

Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg

Als reporters weten we nooit waar we precies terecht komen. Geen een afdeling is hetzelfde. Deze editie reisden we in 135 minuten naar het westen, naar afdeling *Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg* waar we hadden afgesproken met Edwin & Bastiaan.

Door: Kim van Korven en Luc Vugts

LOCATIE

Midden in een wijk, naast een kerk en onder het geraas van het vliegverkeer van Schiphol, kwamen we uit bij "Villa Bosco", een echte blokhut. Lize liet ons binnen en van haar mochten we wel alvast een rondje blokhut doen voor Edwin zou komen. We verbaasden ons over de grootte van het van buiten klein ogende gebouw. Alle wanden van hout en de typische kleuren en vloerbedekking van de jaren 90.

Voor de deur stonden de Minioren, mooi verkleed in het thema Halloween, klaar om naar de nabijgelegen gymzaal te gaan. Trots lieten zij ons de geschminkte gezichten zien.

We kregen een rondleiding door het clubgebouw en zagen een flinke knutselzaal met een keurig opgeruimd opberghok waarbij alle groepen een eigen kast hebben. Een discozaal met ontzettend veel foto's van de vele jaren kamp, een keuken met barretje en het was er heerlijk warm. Lize gaf lachend toe dat het wel even duurt elke keer, voor het zo lekker warm is. Zij ging daarna gelijk door met de Minioren en ondertussen waren Edwin en Bastiaan ook gearriveerd.

Edwin vertelde dat het gebouw in 1994 neergezet is, met het idee om er 10 jaar te blijven. Inmiddels zijn ze 27 jaar verder en is de complete omgeving veranderd. Waar eerst nog een bosje was, staat nu een complete wijk en tegen het pleintje voor het gebouw, staan nu woningen op de plek waar eerst een deel van de kerk stond. Het andere deel van de kerk staat er nog en het gebouw van Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg staat op de grond van de kerk. De kerk wil echter de grond zelf gebruiken en het bestuur van Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg is daarom al jaren op zoek naar een nieuwe locatie.

GESCHIEDENIS

Bastiaan, die constant erg enthousiast vertelt, hoeven we nauwelijks vragen te stellen. Hij vult de net zo enthousiaste Edwin aan op het verhuisverhaal. Het valt of staat met het nieuwe onderkomen of de vereniging bestaansrecht heeft. De vereniging komt voort uit de kerk die 65 jaar geleden graag iets voor de jongeren wilde betekenen. Het huidige ledenaantal ligt op ongeveer 200 leden en ongeveer 40 vrijwilligers (in de leeftijd van 18 tot 30 jaar) verzorgen de programma's. Vijf avonden in de week worden deze programma's voor de verschillende leeftijdsgroepen gedraaid. De meeste

vrijwilligers zijn lid geweest of zijn aangesloten omdat zij deel uitmaakten van een vriendengroep die al vrijwilliger was. Deze groep vrijwilligers kent eigenlijk vooral het huidige gebouw. Edwin heeft als lid eerder nog op de zolder van een schoolgebouw Club (zo noemt men dat) gehad. De afdeling is niet meer actief bij het district.

EVENEMENTEN

Het bestuur wil er alles aan doen om de zeer enthousiaste, fijne vereniging te laten blijven bestaan. Naast gesprekken met de gemeente over een locatie, zijn er ook al acties om geld binnen te halen voor de bouw van een nieuwe locatie. Trots laat Edwin weten dat het huidige gebouw opgebouwd kon worden uit donaties en sponsoring (en heel veel werk door de leiding destijds). Dat hopen ze bij het nieuwe gebouw ook te kunnen regelen. Daarvoor zijn ook verschillende acties uitgezet die inmiddels horen bij de tradities van de vereniging.

Zo verkoopt de vereniging jaarlijks zo'n 5.000 oliebollen met Oud en Nieuw.

'Dat pakken we slim aan, we vragen de vrijwilligers om te komen helpen en delen ze in bij een taak. Zo weet iedereen waar hij of zij aan toe is en maken we het voor iedereen behapbaar', vertelt Edwin. 'Er zijn bakkers, mensen die de bollen rondbrengen, mensen die schoonmaken etc. Het is echt een actie waar de hele vereniging aan meedoet.'

Rond 5 december gaan er een aantal Sinterklazen namens de vereniging op pad. Dat is een mooie inkomstenbron voor de vereniging. Een nieuwe actie is het verzamelen van kerstbomen. De kinderen krijgen per kerstboom iets leuks en Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg, krijgt op hun beurt geld van de gemeente. 'Ze kwamen bij ons uit omdat we lijntje hebben met de gemeente' zegt Edwin. Na de eerste keer ontstonden er al direct plannen om het nog leuker en specialer te maken.

In september is er de Burendag, waar heel het dorp uitgenodigd wordt om gezellig te komen ontbijten. Daarna is er fietspuzzeltocht en een grote activiteit voor de kleinste kinderen. Mensen mogen een donatie geven maar dat is niet verplicht. Het doel is vooral dat mensen een kijkje komen nemen bij de vereniging en elkaar ontmoet.

Aan sponsors komen ze ook makkelijk. Ouders, oud-vrijwilligers en bekenden denken nog al eens aan de vereniging. 'Bus nodig voor een uitstapje?' Vaak wordt er gelijk een aangeboden. 'Aggregaat nodig?' Een bedrijf van een vrijwilliger zet wel even wat neer. Zo blijven voor veel evenementen de kosten laag waardoor iedereen kan aansluiten.

Wie in Halfweg of in Zwanenburg woont, kent de Priikkaartenactie. Waar vroeger nog een spijker aan een koordje hing, volstaat nu een stift voor een priikkaart.

Een (kartonnen) kaartje met bedragen waar de leden mee rondgaan. Mensen kunnen een klein of groot bedrag aanvinken en dat bedrag schenken. Eenvoudig, maar het levert goed op! Het geld dat opgehaald wordt met deze actie, zetten ze in bij het zomerkamp. En, als we het daarover gaan hebben stralen de mannen helemaal!

ZOMERKAMP

Naar het kamp kijkt iedereen elk seizoen enorm uit! De vereniging neemt zo'n 120 leden mee in de leeftijd van 4 tot 16 jaar. Vaak gaan ze naar Harderwijk of Nunspeet waar de locatie word opgesplitst in 2 barakken met in het midden een centraal punt, waar de kookstaf de maaltijden verzorgt die de verschillende groepen daar weer op kunnen komen halen.

'De oudsten gaan op de fiets' vertelt Edwin. 'Zij leggen 90 kilometer af waar ze flink wat tijd voor krijgen om het rustig aan te doen. Na een week kamp, gaat het terugfietsen nog altijd prima. Traditiegetrouw is erop dinsdagavond de DIAP: een bonte avond waarin voordrachten gedaan worden. Op woensdag treffen de jongste groepen elkaar en gaan de oudsten ook samen iets ondernemen. In een jubileumjaar kan dat zomaar een uitstapje naar een pretpark zijn bijvoorbeeld. Ik zou dat nog wel eens willen beleven, als lid, dat waren echt geweldige tijden.' 'Gewoon plezier maken en je nergens druk om hoeven maken' haalt Bastiaan op. 'Als vrijwilligers hebben we het natuurlijk ook erg leuk' vult hij aan. Al vroeg in het jaar zijn de vrijwilligers in touw om rond een thema een geheel kamp aan te kleden.

De kookstaf kookt de een-na-laatste dag nasi en wat ook tot de vaste tradities behoort is de pannenkoekendag op de laatste kampdag. Lachend voegen de mannen er aan toe dat de kookstaf aan het eind van de dag geen pannenkoek meer kan zien. Voor het eten "bikken"

ze met zijn allen en na het eten is het "afbikken". Een soort vast ritueel waarbij iedereen de handen vastneemt van de ander en een rijm opzegt: de start en het slot van een maaltijd. Tijdens etenstijd hoor je het (af)bikken over het hele kampterrein.

Hoewel kamp vooral erg leuk is, heeft de vereniging elke avond "klaag-tv" waarbij leden even mogen klagen. De positieve punten komen op de "complimenten-tv".

Met corona kon ook deze afdeling een tijdje geen fysieke bijeenkomsten organiseren. De online-edities waren leuk maar zwakten af. Iedereen was dan ook erg blij dat in het voorjaar het samenkomen weer kon en het kamp door kon gaan. Een van de ouders regelde een teststraat zodat alle leiding zich kon laten testen en het kamp door kon gaan. Tijdens het kamp zochten de vrijwilligers de randjes niet op zodat het er zo coronaproof mogelijk aan toe ging. Het resulteerde in een heel fijn, veilig kamp waar niemand corona opliep. 'En, daar zijn we erg blij mee en ook wel een beetje trots dat het zo goed is verlopen' zegt de voorzitter heel terecht.

VRIJWILLIGERS

Het is behoorlijk veel waarvoor de vrijwilligers ingezet kunnen worden. Bastiaan rekende eens uit dat een gemiddelde vrijwilliger zich ongeveer 500 uur per jaar inzet voor de vereniging. Daar tegenover staan natuurlijk wel wat dingen. Niemand krijgt (en wil) een vergoeding, maar er worden wel leuke dingen georganiseerd. Het seizoen start met een kick-off-avond waarbij alle belangrijke punten doorgenomen worden voor het nieuwe seizoen. Een hapje en drankje als afsluiting hoort daar ook zeker bij.

In de eerste week van het seizoen staat er een mandje met wat lekkers klaar voor de vrijwilligers en rond Nieuwjaar is er een Denk-en-doe-dag waarbij teambuilding en een stukje educatie terugkomt. 'Zo speelden we eens Wie is de Mol', herinnert Edwin zich, 'geweldig.'

Vrijwilligers worden op verschillende manieren uitgedaagd om echt deel te nemen aan vergaderingen. Zo kan iedereen een bijzondere gebeurtenis inbrengen waarvoor een kaartje op de bus gaat (gaat er iemand trouwen,

geboorte etc.) en is er ook al een keer een Lagerhuis geweest. Hierin werden acht stellingen gepresenteerd waarbij alle vrijwilligers een standpunt mochten innemen en verdedigen. 'Leerzaam en mooi om te zien hoe respectvol dat verliep' zegt Bastiaan die een vervolg wel ziet zitten. 'Zo maak je iedereen betrokken bij onderwerpen die leven.'

Aan het einde van het clubseizoen is er een bedank-BBQ waarbij afscheid genomen wordt van de vrijwilligers die gaan stoppen en waarbij op een ludieke wijze vrijwilligers even bijzondere aandacht krijgen. Dit gebeurt in de vorm van Awards die vernoemd zijn naar markante figuren binnen de vereniging. Zo is er bijvoorbeeld een Ed-Meekel-Award die uitgereikt wordt voor een magistrale lage aanwezigheid bij vergaderingen. Of een Michael-Noordenbos-Award voor het, na verhuur, consequent opruimen van het clubhuis. Voorbeelden van hoe het niet of juist wel moet met een knipoog. Want de sfeer is belangrijk. Niet alleen leden maar ook vrijwilligers moeten zich thuis voelen. Het bestuur is zuinig en trots op hun staf. Bastiaan zegt: 'onze vrijwilligers zijn onze kracht: jong, fris en energiek.' Via deze

weg willen Bastiaan en Edwin dan ook alle vrijwilligers in het zonnetje zetten en bedanken voor alle inzet!

Een mooie afsluiter van een interview dat nauwelijks een interview was. Zoals al geschreven, de mannen praten honderd uit en ook na het neerleggen van de pen bleven de leuke verhalen komen. Onder het genot van een drankje zijn we nog een hele poos blijven hangen.

We hadden de lange reistijd met files er graag voor over; wat een fijne, hartelijke vereniging hebben we mogen bezoeken! Een vereniging die energie uitstraalt.

Wij wensen Jong Nederland Halfweg-Zwanenburg ontzettend veel succes met de plannen voor een nieuw clubhuis en alles wat daar bij komt kijken. Dank aan Edwin en Bastiaan voor de gastvrijheid en hun enthousiasme.

Zoals vaker troffen we ook nu een afdeling die niet bekend is met de Kaderschouw, maar daar zit verandering in. Ook deze afdeling zal bij de eerstvolgende editie aanwezig zijn hebben ze beloofd (we zetten dat gelijk even zwart op wit 😊).

